

Medlem ogsaa nævnede for en enkelt Kontos Vedkommende, Tilfælde, hvor Frederiksbergs Udgifter pr. Hoved er større end Københavns. Men lad nu være, at København paa forskellige betydelige Konti havde noget større Udgifter end Frederiksberg, saa vil jeg bede det ærede Medlem erindre, at der jo dog er andre Ting, som kan stilles op derimod. For det første har København en meget betydelig Fordel ved at være Erhvervskommune. Jeg nævnede allerede før, at København faar saa at sige hele Selskabsskatten, skønt overmaade mange Aktionærer bor paa Frederiksberg, og det er overordentlig store Beløb, det drejer sig om her. Men dernæst maa det erindres, at de, der driver deres Erhverv i København, kommer netop derved, at de har Erhvervet og det dertil knyttede Lokale, til at bidrage til Københavns Udgifter rent bortset fra Erhvervsskatten, thi saaledes som Skatterne er ordnede i København, betales en betydelig Skat gennem Huslejen, og Forholdene er dernæst — i hvert Tilfælde under normale Forhold — det, at de gennem Betaling for Gas, Elektricitet o. s. v. ogsaa bidrager til Københavns Kommunes Udgifter. Jeg tror i og for sig, at det kan være et tilstrækkeligt Ækvivalent, men vil det ærede Medlem sige, at det ikke er Tilfældet — og det vil han naturligvis —, maa jeg gøre opmærksom paa, at vi jo allerede nu udreder overordentlig store Beløb i Erhvervsskat til København. Jeg nævnede, at vi sidste Aar havde betalt 615,000 Kr. Naar man fordeler saa store Beløb paa de Konti, det drejer sig om, skulde jeg tro, at man med Lethed vilde komme til at opveje den Merudgift, København i Forhold til Frederiksberg kunde have paa de paagældende Konti. Jeg tror, at Frederiksberg gennem det Bidrag, der allerede nu ydes, allerede er overordentlig stærkt belastet i Forhold til, hvad der er rimeligt og retfærdigt, men at gaa videre, tror jeg, vilde være i alle Tilfælde i høj Grad uretfærdigt overfor Frederiksberg.

Den højtærede Minister mente, at det kunde Frederiksberg sagtens bære. Jeg tror ikke, den højtærede Minister skulde sige det saa let. Sagen er den, at Frederiksberg ganske vist nu er lidt under den københavnske Procent med sine kommunale Skatter, men der har været Tider, hvor Frederiksberg var højere end København med Hensyn til Skattebyrden, og saaledes som Forholdene nu har udviklet sig, er det overordentlig sandsynligt, at vi kommer op paa den samme Skatteprocent som København; det er endogsaa muligt, at vi kan komme en lille Smule højere. Skal vi

nu bære yderligere betydelige Byrder med Hensyn til Erhvervsskatten, vil vi ikke kunne gøre det uden at sætte Skatten adskilligt højere end i København, og det vil Ministeren let se er overmaade betænkeligt, det vil simpelt hen bevirke, at Folk flytter fra Frederiksberg ind til København. Forholdet er nemlig det, at Erhvervet i København maa Folk have, det kan ikke nytte at sidde og være Bankier eller Sagfører eller saadant noget ude paa Frederiksberg, man maa have Lokale i København. Derimod kan man bo paa Frederiksberg, men man kan sandelig ogsaa bo i København, man kan have begge Dele i København, baade sit Erhverv og sin Beboelse, og naar Forholdet stiller sig saaledes, at Skatterne blev væsentlig højere paa Frederiksberg end i København, vil der naturligvis foregaa en meget betydelig Indflytning, hvad der atter vil bevirke yderligere Forhøjelse paa de tilbageblivende Frederiksbergere, og den højtærede Minister kan være sikker paa, at der skal ikke ret meget til i Retning af Forøgelse af den frederiksbergske Skattebyrde, for at Situationen kan blive uholdbar for Frederiksberg Kommune.

Piper: Den højtærede Forsvarsminister har i Lighed med, hvad der er sket gentagne Gange tidligere fra hans Kollegas Side, rejst en politisk Debat og kastet sig over det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, raillet over, at der var udtalt forskellige Anskuelser af de forskellige Medlemmer af Partiet, som havde haft Ordet i denne Sag. Det Spørgsmaal, der her debatteres, er ikke et politisk Spørgsmaal, men et ganske sagligt Emne, nemlig hvorledes Skatten skal fordeles, saaledes at den paa en retfærdig Maade kan tilflyde de Kommuner, som kan have Krav derpaa. Spørgsmaalet er ikke om, at fritage de Skatteydere, som har tjent de store Indtægter, for Skat — de skal jo betale den —, men om at tilvejebringe den rette Fordeling mellem Opholdskommunen og Erhvervskommunen. Naar den højtærede Minister udtalte, at en hel Del Borgere havde oppebaaret Indtægter, der særlig var knyttede til den Situation, vi lever under, er det ganske rigtigt, men det er jo ikke Motivet til, at denne Indtægt skal tilfalde den Kommune, som i Lovforslaget benævnes Erhvervskommunen. De ekstraordinære Indtægter er jo i mange Tilfælde aldeles ikke knyttede til den paagældende Kommune, det er Indtægter, som dels kan være erhvervede ved Spekulationer, dels maaske tjente ved Virksomheder, der ligger langt udenfor den paagældende Kom-